REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U NOVOM ZAGREBU
Novi Zagreb - Istok, Turinina 3

U I ME R E PU B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Novom Zagrebu, po sucu toga suda Nives Grubišić Đogić, u pravnoj stvari tužiteljice Vesne Bartolić iz Zaprešića, Ulica kneza Domagoja 7, OIB: 79716410020, zastupane po punomoćniku Hrvoju Škaliću, odvjetniku u Zagrebu, protiv tuženika OTP banka d.d., Split, Ulica Domovinskog rata 61, OIB: 52508873833, zastupanog po Odvjetničkom društvu Žurić i Partneri u Zagrebu, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 1. listopada 2026. u prisutnosti tužiteljice, punomoćnika tužiteljice i punomoćnika tuženika, 29. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se ništetnom odredba članka 5. Ugovora o kreditu broj 12788/06 od 2. veljače 2006., sklopljenog između tužiteljice Vesne Bartolić kao korisnice kredita i pravnog prednika tuženika kao kreditora, koja glasi:
„5. NAKNADA ZA OBRADU KREDITNOG ZAHTJEVA 3,00 % (slovima: triposto) od iznosa odobrenog kredita – minimalno 200,00 kn, a naplaćuje se jednokratno odmah po potpisu Ugovora.“

II. Nalaže se tuženiku OTP banka d.d. isplatiti tužiteljici Vesni Bartolić iznos od 410,83 EUR sa zateznim kamatama tekućim od 2. veljače 2006. do isplate po stopi koja se određuje do 30. lipnja 2013. prema čl. 29. st.2. Zakona o obveznim odnosima, a od 1. srpnja 2013. do 31. srpnja 2015. prema čl.12a. st.2. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi po referentnoj stopi uvećanoj za pet postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. pa do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana

III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužiteljici troškove parničnog postupka u iznosu od 586,54 EUR, sa zateznom kamatom tekućom od 29. listopada 2026. do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne kamatne stope koju je

Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi podnesenoj ovom sudu 17. srpnja 2024. protiv tuženika tvrdi da je 2. veljače 2006. s pravnim prednikom tuženika sklopila Ugovor o kreditu broj 12788/06, na temelju kojeg joj je odobren kredit od 14.000,00 EUR u kunskoj protuvrijednosti. Člankom 5. ugovora predviđena je jednokratna naknada za obradu kreditnog zahtjeva u visini od 3 % odobrenog kredita, najmanje 200,00 kn. Smatra da je riječ o unaprijed sastavljenoj ugovornoj odredbi o kojoj nije mogla pregovarati, da joj nije objašnjena gospodarska svrha naknade, niti koje se usluge njome naplaćuju, pa traži utvrđenje njezine ništetnosti i povrat plaćenih 410,83 EUR sa zateznim kamatama i troškovima postupka.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava osnovanost zahtjeva i ističe prigovor zastare. U bitnome tvrdi da je ugovaranje naknade dopušteno, da je odredba određena, razumljiva i učinjena dostupnom korisnici kredita, te da nema nepoštenog postupanja na strani tuženika, ni znatne neravnoteže između prava i obveza. Na ročištu 1. listopada 2026. izrijekom je učinio nespornom visinu plaćene naknade. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

3. U dokaznom postupku sud je pročitao Ugovor o kreditu broj 12788/06 od 2. veljače 2006. (list 6-8), izvod po kreditu (list 9), Obavijesti o promjeni kamatne stope (list 10-12), otplatni plan (list 13-24), izvadak prometa po računu (list 25-43) te je izveden dokaz saslušanjem tužiteljice (list 95).

4. Sud je odustao od izvođenja dokaza financijskim vještačenjem jer visina naknade više nije sporna.

5. Temeljem tako provedenog dokaznog postupka, a cijeneći svaki dokaz za sebe i sve dokaze u njihovoj ukupnosti sukladno odredbi članka 8. Zakon o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91; 91/92; 112/99; 88/01; 117/03; 88/05; 2/07; 84/08; 123/08., 57/11., 148/11.,25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22. i 155/23. – dalje ZPP) ovaj sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan.

6. Predmet spora je zahtjev tužiteljice za utvrđenje ništetnosti odredbe članka 5. Ugovora o kreditu broj 12788/06 od 2. veljače 2006., kojom je ugovorena jednokratna naknada za obradu kreditnog zahtjeva u visini od 3 % od iznosa odobrenog kredita, te zahtjev za povrat iznosa od 410,83 eura sa zakonskim zateznim kamatama, na temelju stjecanja bez osnove.

7. Među strankama nije sporno postojanje ugovora o kreditu, sadržaj članka 5,. ni visina naknade od 410,83 EUR. Sporno je je li ta ugovorna odredba nepoštena i ništetna te je li restitucijski zahtjev zastario.

8. Na spornu ugovornu odredbu, s obzirom na vrijeme sklapanja ugovora, primjenjuju se odredbe Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“ broj 96/03; dalje: ZZP) te Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05; dalje: ZOO). Prema članku 81. stavku 1. ZZP-a, odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo nepoštena je ako protivno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama stranaka na štetu potrošača. Prema stavku 2. istog članka smatra se da pregovaranja nije bilo kada je trgovac odredbu unaprijed oblikovao pa potrošač nije mogao utjecati na njezin sadržaj. Nepoštena ugovorna odredba ništetna je sukladno članku 87. stavku 1. ZZP-a..

9. Tužiteljica je iskazala da je kredit uzela za osobne potrebe, a ne za obavljanje poslovne djelatnosti. Iako je pročitala ugovor, nije uočila, odnosno razumjela odredbu o naknadi. Zbog proteka vremena nije se mogla sjetiti svih razgovora sa službenicom banke, ali je izričito navela da joj nije objašnjeno na koje se troškove naknada odnosi ni zašto iznosi upravo 3 % iznosa kredita. Taj iskaz sud prihvaća kao uvjerljiv u dijelu koji se odnosi na namjenu kredita i izostanak pojašnjenja ekonomske svrhe naknade

10. Iz sadržaja ugovora proizlazi da je riječ o standardiziranom bankarskom obrascu s unaprijed određenim ugovornim uvjetima. Nema dokaza da je tužiteljica mogla predložiti drukčiji sadržaj članka 5. kao ni da je taj članak bio predmet stvarne komunikacije ugovornih stranaka ili pojedinačnih pregovora. Sama činjenica da je odredba bila napisana u ugovoru i da ga je tužiteljica potpisala ne dokazuje pojedinačno pregovaranje. Tuženik, na kojem je teret dokazivanja tvrdnje o pojedinačnom pregovaranju, takvu tvrdnju nije dokazao.

11. Zato je bilo potrebno ocijeniti da li je, protivno načelu savjesnosti i poštenja, ugovorena naknada uzrokovala značajnu neravnotežu na štetu tužiteljice kao potrošačice. Pritom transparentnost ne znači samo gramatičku razumljivost navedenog postotka, već potrošač mora razumjeti gospodarske posljedice ugovaranja naknade te, u mjeri potrebnoj za donošenje informirane odluke, prirodu usluge, odnosno troškova na koje se ona odnosi.

12. Sporna odredba određuje postotak odobrenog kredita i minimalni kunski iznos, ali ne navodi koje poslove ili troškove obuhvaća naplata navedene naknade, niti iz čega proizlazi vezanost te naknade uz visinu kredita. Ugovor stoga tužiteljici nije pružao dostatnu podlogu da razumije cjelokupno financijsko opterećenje i odnos naknade prema protučinidbi banke.

13. Sud pritom ne polazi od stajališta da je svaka naknada za obradu kredita sama po sebi nedopuštena, niti da je banka dužna u ugovoru iscrpno navesti svaki pojedini administrativni posao. Međutim, u ovom slučaju tuženik nije dokazao da je tužiteljici prije sklapanja ugovora na razumljiv način objasnio prirodu i svrhu naknade, niti je dokazima

povezao ugovorenih 3 % s uslugama ili troškovima koji bi opravdavali nametanje takve zasebne novčane obveze potrošačici.

14. Takva ocjena u skladu je s mjerilima iz Direktive Vijeća 93/13/EEZ te sudske prakse Suda Europske unije, osobito u spojenim predmetima C-224/19 i C-259/19 i predmetu C-84/19. U tim odlukama se navodi da naknada koja je sporedna u odnosu na bitne činidbe ugovora podliježe ocjeni nepoštenosti, a pri toj ocjeni važni su razumljivost uvjeta i odnos naplaćene naknade prema uslugama i troškovima. Sud te kriterije primjenjuje na utvrđene okolnosti konkretnog ugovora.

15. Budući da je tuženik unaprijed oblikovao spornu odredbu, bez stvarnih pojedinačnih pregovora i dostatnog objašnjenja usluge koja bi opravdala naknadu, sud zaključuje da je tužiteljici nametnuta zasebna financijska obveza bez dovoljno jasne i provjerljive osnove. Time je, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uspostavljena značajna neravnoteža prava i obveza na štetu potrošača. Stoga je članak 5. ugovora nepošten i ništetan u smislu članaka 81. i 87. ZZP-a, pa je odlučeno kao u točki I. izreke.

16. Ništetnost te odredbe ne utječe na mogućnost opstanka preostalog dijela ugovora. Prema članku 323. stavku 1. ZOO-a, stranka koja je primila ispunjenje na temelju ništetne odredbe mora vratiti ono što je primila. Kako je visina naplaćene naknade od 410,83 EUR među strankama nesporna, tuženik je dužan vratiti navedeni iznos, zbog čega je prihvaćen zahtjev za isplatu.

17. Prigovor zastare nije osnovan. Pravo zahtijevati utvrđenje ništetnosti ne zastarijeva. Prema pravnom shvaćanju Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 30. siječnja 2020., Su-IV-47/2020-2, zastara zahtjeva za povrat primljenog na temelju ništetne ugovorne odredbe počinje teći od pravomoćnosti sudske odluke kojom je ništetnost utvrđena ili na drugi način ustanovljena. Stoga tražbina povrata u ovom predmetu nije zastarjela.

18. Tužiteljici pripadaju i zatezne kamate prema članku 1115. ZOO-a. Tuženik je kao profesionalni pružatelj financijskih usluga sastavio i primijenio nepoštenu ugovornu odredbu pa se smatra nepoštenim stjecateljem, zbog čega duguje kamate od naplate naknade. Naplata naknade je izvršena odmah po potpisu ugovora 2. veljače 2006. što proizlazi iz same stipulacije članka 5. pa je tužiteljici, u skladu s postavljenim zahtjevom kamata dosuđena od navedenog datuma. Pritom je sud uzeo u obzir da je između stranaka nesporno da je naknada za obradu kredita plaćena te da tuženik nije posebno osporio početak tijeka zatezne kamate. Odluka o kamatnoj stopi donesena je primjenom članka 29. stavka 2. ZOO-a.

19. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi članka 154. st. 1. i 155. ZPP. Troškovi su odmjereni prema vrijednosti predmeta spora i troškovniku tužitelja, a sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 138/23) po kojoj vrijednost jednog boda iznosi 2,00 EUR.

20. Tužitelju je dosuđen trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku u iznosu od 586,54 EUR, a isti se odnosi na sastav tužbe u iznosu od 50 bodova (Tbr. 7/1), podneska od 1. listopada 2025. u iznosu od 50 bodova (Tbr. 8/1), zastupanja na ročištima 6. listopada 2025. i 1. listopada 2026. u iznosu od 50 bodova za svako (Tbr. 9/1), uvećano za PDV i trošak sudske pristojbe za tužbu u iznosu od 26,54 EUR i presudu u iznosu od 60,00 EUR.

20.1. Tužiteljici nije priznat trošak sastava podneska od 2. veljače 2026. kojim moli odgodu ročišta jer je sama isti uzrokovala te pristup ročištu 8. svibnja 2026. koje je odgođeno radnji njenog nedolaska pa joj niti taj trošak nije priznat.

21. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu, 29. listopada 2026.

Sudac:
Nives Grubišić Đogić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana dostave presude. Žalba se podnosi županijskom sudu putem ovoga suda.

DNA:
- pun. Tužitelja
- pun. Tuženika

Broj zapisa: **9-3088f-60cb2**

Kontrolni broj: **024e8-9c39a-9ba76**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Novom Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.